

De wakende slaaf

"Gelukkig die slaven die de heer, als hij komt, wakend zal vinden" (Luk. 12:37).

Ik wil graag iets zeggen over de komst van de Heere. En dat niet bezien als een leerstellig iets, maar als een levende verwachting. Als wij verwachten dat de Heere vandaag nog kan komen, zal dit een grote invloed op ons dagelijkse leven als christen hebben. Ik wil proberen aan te tonen dat deze verwachting vanaf het begin van de Gemeente een wezenlijk kenmerk van het christendom is geweest.

Wij weten allen dat de grondslag van onze behoudenis heeft te maken met de eerste komst van Christus als mens op aarde en is gelegen in Zijn verzoenend lijden en sterven aan het kruis van Golgotha. Maar daarnaast is de komst van Christus, om alle gelovigen op te nemen en te brengen in het huis van de Vader, geen bijbelse leer die wij kennen en verder voor kennisgeving kunnen aannemen. Het is een belangrijk onderdeel van ons geloofsleven. Onze zedelijke toestand hangt af van het feit of wij wel of niet leven bij de verwachting van de spoedige komst van de Heere.

Verwachting en christenleven

Uit de Bijbelgedeelten die ik hoop aan te halen, zullen wij zien dat deze verwachting verbonden is met elk onderdeel van ons christen - zijn. Dat het kenmerkende ervan is, dat het onze gedachten en gevoelens moet bepalen. Als iemand de Schrift onbevooroordeeld leest, moet hij wel inzien dat deze gedachte bijbels is. Op bijna elke bladzijde van de Brieven van het Nieuwe Testament en in de Openbaring wordt over dit onderwerp gesproken. Het is zo nauw verbonden met elk onderdeel van ons christelijk leven, dat het ook het karakter van ons gehele christenleven zou wegnemen, als men deze leer zou weglaten.

Bekering en de komst van de Heere

Neem nu bijvoorbeeld de bekering. Sommigen zeggen: "Wat heeft de bekering nu te maken met de komst van de Heere? Nu, het heeft er alles mee te maken. Een kenmerk van onze bekering is juist, dat wij wachten op de komst van de Zoon van God uit de hemel. Van de Thessalonikers lezen wij, dat zij zich van de afgoden tot God bekeerd hebben "om de levende en waarachtige God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten" (1 Thess. 1:9,10).

Twee onderwerpen in de Schrift

De Schrift houdt zich bezig met twee belangrijke onderwerpen. Allereerst de persoonlijke behoudenis van de zondaar, op grond van genade. De gelovige is verlost van de zonde en met Christus gezet in de hemelse gewesten. Dit laatste geldt alleen voor de gelovigen die horen bij de Gemeente van God. Het tweede belangrijke onderwerp van de Bijbel is de regering van God over deze wereld. De Joden vormen het middelpunt van die regering: "Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de grenzen der volken vastgesteld naar het getal van de kinderen Israëls. Want des Heeren deel is Zijn volk, Jakob is het snoer van Zijn erve" (Deut. 32:8,9). Uit deze teksten blijkt dat Israël het centrum is van Gods bestuur over de wereld. Maar Israël heeft Christus niet aangenomen. Daarom is het volk voor een tijd terzijde gesteld. De troon van God werd uit Jeruzalem weggenomen tijdens de Babylonische ballingschap. Een overblijfsel

bleef gespaard en werd teruggebracht naar Jeruzalem, om de Koning te kunnen ontvangen. Maar zij weigerden Hem te erkennen en verwezen Hem naar het kruis. Nu is Israël als volk terzijde gesteld. Dit zal duren tot de Heere terugkomt. Daniël spreekt over 70 jaarweken. Daarvan zijn 69 weken vervuld. De laatste week van zeven jaar moet nog vervuld worden. Dit zal gebeuren na de opname van de Gemeente.

Een gedeelte van deze laatste jaarweek wordt ook wel de "tijd van benauwdheid voor Jakob" genoemd, of "de grote verdrukking".

Het volk Israël heeft drie grote feesten: het Paasfeest, het Pinksterfeest en het Loofhuttenfeest. Het Paasfeest is vervuld: "Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht" (1 Kor. 5:7). Het Pinksterfeest is vervuld met de uitstorting van de Heilige Geest in Handelingen 2. Maar het Loofhuttenfeest is nog niet vervuld, de vervulling hiervan is nog toekomstig. Wij leven in de periode die ligt tussen de negenenzestigste en zeventigste jaarweek, de zogenaamde tijd van de volken. In deze tijd roept God verloren zondaars, om deel te hebben aan Zijn Zoon en om te zijn als Zijn Zoon. Wij zijn voorbestemd om gelijkvormig te zijn aan het beeld van Zijn Zoon, opdat Hij de eerstgeborene onder vele broeders zou zijn. God heeft ons, arme zondaars, aangenomen om ons te brengen in dezelfde heerlijkheid als Zijn Zoon. Wanneer Hij zal verschijnen, vlak voor het Duizendjarige Rijk, zullen wij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Dood of opstanding?

Onze positie als christen op aarde houdt in, dat wij wachten op de komst van de Heere. Hij heeft het beloofd! Er zijn mensen die beweren dat Christus komt, als een gelovige sterft. Als dit waar was, dan zou Christus honderden en honderden keren per dag komen, terwijl wij in de Bijbel lezen dat Hij maar twee keer komt (Hebr. 9:26-28). Weet u wat er zal gebeuren als Christus komt? De opstanding zal plaatsvinden. Dat is heel wat anders dan sterven en dood. De komst van Christus is voor de gelovige het einde van de dood, wat precies tegenovergesteld is aan het sterven van een gelovige. Niemand kan in de Bijbel een bewijs vinden voor de gedachte, dat Christus komt als een gelovige sterft. De komst van Christus betekent geen dood, maar opstanding. Als wij sterven, gaan wij naar Christus. Hij komt dan niet bij ons. Maar het is gezegend om het lichaam te verlaten en "met Christus te zijn". Dan zullen wij "ons verblijf in het lichaam verlaten en bij de Heere inwonen" (2 Kor. 5:8).

Ik wil nu aantonen dat de leer van de komst van Christus verbonden is met en kenmerkend is voor elk onderdeel van het christelijke leven.

Wat Paulus schreef aan Thessalonka

In de eerste plaats heb ik de bekering genoemd. Wij hebben ons bekeerd om de Zoon van God uit de hemel te verwachten. Er zijn meer teksten te noemen die deze gedachte bevestigen, maar allereerst wil ik enkele teksten uit de Brief aan de Thessalonikers noemen. Aan het einde van 1 Thessalonika 2 spreekt de apostel over wat zijn troost en blijdschap was in zijn dienst. Door vervolgingen was Paulus niet in staat geweest bij hen te blijven of weer bij hen te komen. Nu schrijft hij hun een Brief en spreekt over de troost die hij ondervindt als hij aan hen denkt. "Want wat is onze hoop of blijdschap of kroon van de roem? Bent u het niet juist tegenover onze Heere Jezus bij Zijn komst"? Hij kan niet spreken over zijn belangstelling voor hen en zijn vreugde in hen, zonder dit te verbinden met de komst van de Heere Jezus.

In het volgende hoofdstuk, vers 12 en 13, spreekt Paulus over heiligheid. "Maar u moge de Heere doen toenemen en overvloedig zijn in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij tot u; opdat Hij uw harten versterkt om onberispelijk te zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Heere Jezus met al Zijn heiligen".

Ook moest Paulus de Thessaloniërs terechtwijzen vanwege bepaalde dwalingen en punten van wanbegrip, met name ten aanzien van de wederkomst van Christus. Zij zagen met verlangen uit naar de komst van de Heere. Maar nu waren sommigen van hen intussen ontslapen. Daarom waren zij bedroefd, want zij dachten dat die gelovigen er niet bij zouden zijn wanneer de Heere terug zou komen. Hun mening was onjuist en de apostel schreef hun: "Maar wij willen niet dat u onwetend bent, broeders, wat betreft hen die ontslapen, opdat u niet bedroefd bent, zoals ook de overigen die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen" (1 Thess. 4:13,14).

Dit betekent niet dat een gelovige, wanneer hij sterft, de Heere Jezus achterna zal gaan, dat hij Hem zal volgen. Veronderstel dat ik naar een gelovige zou gaan die een geliefde verloren heeft en tegen hem zeg: "Wees niet bezorgd, Christus zal jouw geliefde, die je verloren hebt, met Zich brengen". Hij zou dit antwoord vreemd en onbegrijpelijk vinden. Toch troost de apostel de Thessaloniërs juist met deze gedachte: God zal de door Jezus ontslapenen met Hem brengen (vers 14). Ook toont Paulus aan hoe dit zal gebeuren: "Wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heere, zullen de ontslapenen geenszins vóórgaan". Het eerste wat de Heere zal doen als Hij van de hemel neerdaalt, is de ontslapen heiligen opwekken. Hij zal hen meenemen naar de heerlijkheid. Gelovigen ontslapen in Hem. Hun geesten zijn nu al bij de Heere. Maar dan zullen hun lichamen onvergankelijk worden opgewekt. Zij zullen Hem gelijk zijn, zoals zij vroeger de eerste Adam gelijk waren. Zij zullen de Heere tegemoet gaan in de lucht, om voor altijd met Hem te zijn. En als de Heere verschijnt in heerlijkheid, aan het begin van het Duizendjarige Rijk, zullen zij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Ook in het vijfde hoofdstuk spreekt Paulus over de komst van de Heere. Nu in verband met onze verantwoordelijkheid: "En moge geheel uw geest en ziel en lichaam onberispelijk worden bewaard bij de komst van onze Heere Jezus Christus" (Vers 23). Deze hoop op de komst van de Heere is onderdeel van ons christelijke leven, in al zijn aspecten.

Onze bekering (1:9), onze blijdschap in het dienen van de Heere (2:19), onze heiliging (3:13), ons sterven (4:15,16), ons onberispelijk bewaard worden naar geest, ziel en lichaam (5:23), alles staat in verbinding met de komst van de Heere.

Nu gaan wij naar Mattheüs 25, waar wij de gelijkenis van de tien maagden vinden. De Heere spreekt in dit gedeelte over het koninkrijk der hemelen en waaraan het gelijk geworden is. De wijze maagden hadden olie in hun kruiken gedaan, maar de dwaze maagden niet. Wij lezen dat alle tien maagden uitgingen de bruidegom tegemoet (vs. 1). Toen de bruidegom uitbleef werden zij allen slaperig en sliepen in. Allen vergaten dat de Heere zou komen, zowel de dwaze als de wijze maagden. Zij maakten het zich gemakkelijk, voorzover dit mogelijk was in de open lucht, en vielen in slaap.

Maar te middernacht klonk een geroep: "Zie, de bruidegom! Gaat uit, hem tegemoet"! Wat

hen opwekte uit hun slaap was de roep: "Zie, de bruidegom"! Vanaf het begin heeft de Gemeente de opdracht gehad de Heere te verwachten, die spoedig zou komen. Maar zelfs de oprechte gelovigen vergaten dit. Zoals gezegd, wat hen uit hun slaap deed ontwaken was de roep dat ze Hem die komt tegemoet moesten gaan.

De talenten

Na de gelijkenis van de tien maagden komt de gelijkenis van "de talenten". Hier gaat het over de dienst van de slaven en hun verantwoordelijkheid. De Heere ging naar "het buitenland" en de slaven kregen de opdracht bezig te zijn, totdat hun Heere terugkomt. Vergelijk ook de gelijkenis van de tien ponden. Daar zegt de Heere tegen de slaven: "Doet zaken totdat Ik kom" (Luk. 19:13).

Hij komt spoedig

Het is opvallend dat als er in de Bijbel gesproken wordt over de komst van de Heere, dit nooit wordt voorgesteld als iets dat nog ver in de toekomst ligt. Vanaf het begin is het zo voorgesteld dat het kon plaatsvinden tijdens het leven van de gelovigen uit die tijd. De Heere zou kunnen komen tijdens het kraaien van de haan of in de morgen, maar ze moesten wachten op de komst van de Zoon van God uit de hemel. In de zoeven genoemde gelijkenissen waren de maagden die in slaap vielen dezelfde als degenen die wakker werden bij de komst van de bruidegom. De slaven aan wie de talenten waren toevertrouwd, waren dezelfde slaven die met hun Heere moesten afrekenen bij Zijn terugkeer. Wij weten dat er eeuwen zijn voorbijgegaan, maar de Heere wil niet dat wij denken dat het nog wel een tijd kan duren voordat Hij komt. "Op een uur dat u het niet vermoedt, komt de Zoon des mensen" (Matth. 24:44). "Gelukkig die slaaf, die zijn Heer als Hij komt, zo bezig zal vinden" (vs. 46).

Een verkeerde gedachte

Wat is de oorzaak van het verval in de christenheid? Het verval kwam, omdat men in het hart zei: "Mijn Heere blijft uit". Men zei niet: "Hij zal niet komen", maar men zei: "Hij blijft uit". Toen deze gedachte bij de slaaf opgekomen was, begon hij zijn medeslaven te slaan en hij at en dronk met de dronkaards (vs.49). Hierop moet het oordeel komen. Als de bruid de Bruidegom liefheeft, is het haar wens Hem te zien. Haar hart is waar Hij is. Toen de christenheid niet meer dacht aan de spoedige komst van de Heere, zocht zij haar vermaak in de dingen van deze wereld en werd zij werelds. Zij hield geen rekening meer met de wederkomst van de Heere Jezus.

Mensen die op hun Heere wachten

Nu gaan wij naar Lukas 12. Hier zien wij ook dat het wachten op Christus een kenmerk is van de christen, terwijl hij Hem dient zo lang Hij afwezig is. "Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn" (vs.34). In het volgende vers lezen wij dat onze lendenen omgord en onze lampen brandend moeten zijn. Dit is het kenmerk van een christen. Zij zijn als mensen die op hun Heere wachten, om als Hij komt en klopt Hem terstond open te doen.

Het gaat er niet om of wij de leer van de wederkomst van Christus begrepen hebben, maar of wij de Heere werkelijk verwachten en daarmee rekening houden in onze handel en wandel. De slaven die de Heere als Hij komt, wakend zal vinden worden "gelukkig" genoemd. Ze moeten omgord zijn en hun lampen moeten branden terwijl Hij weg is. En zij moeten uitzien naar Zijn wederkomst. Dan zal Hij Zich omgorden, hen doen aanliggen en Hij zal

naderkomen om hen te dienen. Nu moeten wij ons omgorden en waakzaam zijn. Nu is het niet de tijd om te rusten.

Christus dient ook nu

Christus is niet op aarde gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Aan de dienst van de Heere ten behoeve van ons is geen eind gekomen toen Hij Zijn plaats heeft ingenomen aan de rechterhand van de Vader. Zoals Hij Zich in Johannes 13 omgordde, zo is Hij nu nog omgord. De discipelen zouden kunnen denken dat er een einde aan de dienst van de Heere zou komen als Hij naar de hemel was gegaan. Maar Hij zegt tegen hen dat Hij bij hen weg zou gaan, dat Hij niet bij hen kon blijven. Maar Ik blijf voor jullie zorgen. Ik kan niet op aarde blijven, maar Ik maak jullie bekwaam om bij Mij te komen in de hemel. Als Ik jullie de voeten niet was, hebben jullie geen deel met Mij. Het gaat hier over water, niet over bloed. "Wie gebaad is, heeft alleen nodig zich de voeten te laten wassen".

De Voorspraak

Bij onze bekering zijn al onze zonden afgewassen en hebben wij het eeuwige leven ontvangen. Maar als wij ons besmeuren met de dingen van de wereld, dan hebben wij de genade en de voorspraak van Christus nodig om onze voeten te wassen en om de verstoorde gemeenschap met God te herstellen, om ons weer geschikt te maken om in de tegenwoordigheid van God te verkeren. Het is waar dat de nieuwe mens rein is en niet kan zondigen. Maar als wij niet waakzaam zijn, zullen wij ons toch besmetten tijdens onze wandel hier beneden. Deze besmetting kan ons in de hemel niet aankleven, ook niet in verbinding met de dingen die daar zijn. "Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt. En als iemand zondigt, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige" (1 Joh. 2:1,2).

Waken en dienen

Het is een troost voor mij te weten dat al de maagden op tijd weer wakker werden. Ik voor mijzelf geloof dat alle gelovigen weer wakker zullen worden voordat de Heere komt. Maar als ik om me heen zie, merk ik dat velen geestelijk in slaap zijn gevallen. Toch is de ware dienst van de Heere verbonden met "waken". Een christen behoort te "waken". Alleen in deze toestand is hij gelukkig en kan hij genieten van de hemelse dingen. Het tweede wat een gelovige behoort te doen is "dienen". Dienen zolang de Heere afwezig is. En de beloning hiervoor is dat de Heere ons over al Zijn bezittingen zal stellen (Luk. 12:44). Als wij met Hem lijden, zullen wij ook met Hem regeren. Het regeren met Hem staat in verband met ons dienen in Zijn afwezigheid. De Heere heeft beloofd dat Hij terug zal komen. Wij moeten waken als mensen die op hun Heere wachten. Dat behoort het karakter te zijn van een christen.

Veranderen

Veronderstel dat alle gelovigen in deze stad werkelijk uitzagen naar de komst van de Heere, terwijl ze niet weten wanneer de Heere zal komen, ik geloof dat de hele stad hierdoor zou veranderen. Iemand zei eens tegen mij dat als iedereen dat zou geloven, de hele wereld zou veranderen. Als mensen werkelijk de komst van de Heere verwachten, dan zou hun hele leven veranderen. Ik kan de leer van de wederkomst van de Heere helemaal begrijpen, maar het heeft geen waarde als ik niet werkelijk naar Hem uitzie en Hem verwacht. Ik zou bijvoorbeeld niet graag bezig zijn met geld oppotten als de Heere komt.

Bij de Heere zijn

Nu gaan wij naar **Filippi 3**. Paulus liep mee in "de wedloop", daarom vergat hij alle dingen, behalve het einddoel: "Terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat vóór is, jaag ik in de richting van het doel naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus" (vs.14). En aan het eind van dit hoofdstuk zegt hij: "Weest samen mijn navolgers, broeders...want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heere Jezus Christus als Heiland verwachten". Paulus had de Heere gezien. Hij zou pas tevreden zijn, als hij bij de Heere zou zijn in heerlijkheid en Hem dan gelijkvormig zou zijn. Wat moet het heerlijk zijn om bij de Heere te zijn. Dat is vanzelfsprekend. Maar wat is het ook geweldig dat Hij de aardse lichamen van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid. Ik wacht tot mijn lichaam veranderd zal worden, dan zal ik aan Hem gelijkvormig zijn. En wat is het geweldig, te weten dat de Heere ook wacht.

Aan de rechterhand van God

De komst van de Heere is nauw verbonden met alle waarheden van het christendom. Christus zit nu niet op Zijn eigen troon. Volgens het Woord van God zit Hij nu aan de rechterhand van God (Hebr. 10:12), met Zijn Vader op Zijn troon (Opb. 3:21).

Bij Zijn eerste komst op aarde heeft de Heere het vraagstuk van de zonde voor altijd opgelost. Wij hebben geen geweten van zonde meer, wij zijn voor altijd volmaakt. "Maar nu is Hij eenmaal in de voleinding van de eeuwen geopenbaard om de zonde af te schaffen, door het slachtoffer van Zichzelf" (Hebr. 9:26). "De tweede keer zal Hij zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten" (Hebr. 9:28). Nu zit de Heere nog aan de rechterhand van de Vader en wacht "tot zijn vijanden gesteld zijn tot een voetbank voor Zijn voeten" (Hebr. 1:13). Waarom wordt hier gesproken over "Zijn vijanden"? Omdat Hij Zich nu gezet heeft aan de rechterhand van God, nadat Hij het verlossingswerk heeft volbracht voor al Zijn vrienden. Dat zijn zij die in Hem geloven. Zijn uw zonden al weggedaan voor een heilige en rechtvaardige God? Zo niet, maak er dan haast mee. Anders bent u nog steeds een vijand van God (Rom. 5:10). Maar zij die Hem aangenomen hebben, hebben geen geweten van "zonde meer, "want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt die geheiligd worden" (Hebr. 10:2,14).

De opstanding

Wij slaan nu **Kolosse 3** op. Ook hier lezen wij van de blijde hoop die wij als christenen hebben: "Wanneer Christus, uw leven geopenbaard wordt, dan zult u ook met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid" (vers 4). De eerste belofte die de Heere aan Zijn discipelen gaf, toen Hij bij hen wegging was dat Hij zou terugkomen. In Johannes 14 zegt de Heere tegen Zijn discipelen: "Laat uw hart niet ontroerd worden (hun beste Vriend voor Wie ze alles hadden prijsgegeven zou immers bij hen weggaan). In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen... Ik ga heen om u plaats te bereiden... Ik kom weer en zal u tot Mij nemen, opdat u ook zult zijn waar Ik ben". Wanneer zal dit plaatsvinden? Niet bij het sterven van een gelovige. Dan zou de éne gelovige na de andere bij de Heere komen. Maar de Heere spreekt hier over de opstanding uit de doden en de verandering van de dan nog levende gelovigen. Dan zal de Heere Zelf komen en wij zullen bij Hem zijn, op de plaats waarheen Hij is gegaan, in heerlijkheid.

Hij komt spoedig

De Heere verliet deze aarde en liet Zijn discipelen alleen achter. Wat was toen het laatste wat zij van Hem zagen? Zij zagen dat Hij, terwijl Hij vlak voor hen stond, opgenomen werd. Wat hoorden zij? De engelen zeiden tot hen: "Deze Jezus die van u is opgenomen naar de hemel, zal zó komen, op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien gaan" (Hand. 1:11). Zijn terugkomen is verbonden met alle aspecten van ons leven als christen. Wat zijn de laatste woorden van de Schrift? "Ja, Ik kom spoedig! Amen, kom, Heere Jezus"! Ook het Boek de Openbaring begint met deze gedachte aan de komst van de Heere: "Jezus Christus, de trouwe getuige, de eerstgeborene van de doden...Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben" (Openb. 1:5,7). Aan het eind van de Openbaring lezen wij over de dingen die spoedig gebeuren moeten, waarover ik nu niets wil zeggen.

Ik wil alleen wijzen op de woorden: "Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden...Ik ben de blinkende morgenster". De blinkende morgenster wordt alleen gezien door de gelovigen die de Heere verwachten. Als de zon is opgekomen zien wij geen ster meer, maar de morgenster is te zien, vlak voordat de zon opkomt. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Hier noemt de Heere Zichzelf: "De wortel en het geslacht van David de blinkende morgenster". "En de Geest en de bruid zeggen: Kom"! Als de Gemeente zich ervan bewust is dat zij de bruid van Christus is, moet zij verlangen naar de Bruidegom. Als zij Hem liefheeft, wil zij ook bij Hem zijn. Abraham zei van zijn vrouw: "Zij is mijn zuster". Toen namen de Egyptenaren - de wereld - haar in huis.

Levenswater

Nog eens zeg ik dat er hier sprake is van de toegenegenheid van de Gemeente aan Christus. "En de Geest en de bruid zeggen: Kom!" Daarna worden degenen geroepen die verlangen naar levend water. De gelovigen van de Gemeente kunnen zeggen dat zij het levende water bezitten. Daarom kunnen zij zeggen: "Laat hij die dorst heeft komen". Daarna wordt de oproep tot iedereen gericht: "Laat hij die wil, het levenswater nemen om niet". Wij zien in het Woord van God dat de gedachten, de gevoelens, het gedrag en de bezigheden van de christenen in overeenstemming zijn met, afgestemd zijn op, de komst van Christus. In zijn handel en wandel houdt de christen rekening met de komst van Christus.

Gods plannen

"Ziet, welk een liefde de Vader ons gegeven heeft", lezen wij in 1 Joh. 3:1. En in vers 2: "Geliefden, nu zijn wij kinderen van God (dit staat dus vast) en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is". "Wij zijn tevoren bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn" (Rom. 8:29). Dit zijn de plannen die God met ons heeft.

Wanneer zullen wij gelijk zijn aan de Heere in heerlijkheid? Als Hij komt. Niet als iemand sterft en de geest het lichaam verlaat om bij Christus te zijn. Dan is zo iemand als Christus, toen Hij in het graf was. Hierover spreken deze teksten niet en daarnaar zie ik niet verlangend uit. Hoewel die toestand, in het paradijs, ook heerlijk moet zijn. Maar ik zal Hem gelijk zijn, in heerlijkheid. Wanneer zal dit gebeuren? Als de Heere komt zal Hij onze zondige lichamen veranderen en ze gelijk maken aan Zijn verheerlijkt lichaam. Daarom zegt Johannes dat het nog niet geopenbaard is wat wij zullen zijn. Maar als Hij geopenbaard zal zijn, dan zullen wij Hem gelijk zijn.

Reinigen

En wat zijn de praktische gevolgen voor de gelovige die deze hoop kent? "En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich zoals Hij rein is" (vs. 3). Ik weet dat ik volmaakt zal zijn, zoals Christus volmaakt is. Daarom wil ik hier beneden zoveel mogelijk zijn zoals Hij. De standaard, de maatstaf, waarnaar wij moeten streven is een verheven maatstaf, namelijk de Heere Zelf, in heerlijkheid. "Opdat Hij uw harten versterkt om onberispelijk te zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Heere Jezus met al Zijn heiligen" (1 Thess. 3:13). Wij zullen volmaakt aan Christus gelijk zijn als Hij komt om Zijn koninkrijk op te richten. Dan zullen wij bij Hem zijn.

Christus, de Eersteling

Als wij gestorven zijn, zullen wij worden opgewekt bij Zijn komst en zullen wij Hem volmaakt gelijk zijn: "Er wordt gezaaid in oneer, er wordt opgewekt in heerlijkheid" (1 Kor. 15:43). Als wij ons niet verheugen op de eerste komst van Christus, kunnen wij ons ook niet verheugen over Zijn tweede komst. Voorde gelovige geldt: "Christus als eersteling, daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst" (1 Kor. 15:23). Is Christus de eersteling van de ongelovigen? Zeker niet. De opstanding van Christus was een openbaar getuigenis van God over Zijn Zoon, een blijk van goedkeuring wat Zijn Persoon en wat Zijn volbracht werk betrof. De opstanding van de heiligen zal een openbaar getuigenis van God zijn over hen, een blijk van Zijn goedkeuring. In Luk. 20:35,36 lezen wij: "Zij echter die het waard geacht zijn deel te hebben aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, trouwen niet en worden niet uitgehuwelijkt, want zij kunnen ook niet meer sterven; want zij zijn aan engelen gelijk en zijn zonen van God, daar zij zonen van de opstanding zijn".

Op de troon van Zijn heerlijkheid

Kan iemand uit de Schrift aantonen dat er een algemene opstanding is? Een tekst die dit aantoont is er niet. Sommigen halen Mattheüs 25 aan om dit te bewijzen. "Daar zal de Zoon des mensen de volken van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen en de bokken scheidt" (vers 32). Maar hier is de Heere gekomen in Zijn heerlijkheid. Hier zit de Heere niet op de grote witte troon, voor Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvluchten (Opb. 20:11). Voor de grote witte troon komen de doden. Hier in Mattheüs 25 zit de Heere op de troon van Zijn heerlijkheid. De levenden, de volken, worden voor Hem gebracht. Dit vindt plaats aan het begin van het Duizendjarige Rijk. Alle volken worden dan verzameld en van elkaar gescheiden. Er is hier sprake van drie groepen mensen, niet van twee groepen, zoals in Openbaring 20. Er is ook geen sprake van een opstanding. Er is sprake van schapen, bokken en "deze broeders van Mij" (vers 40). De vraag die hier gesteld wordt is: "Hoe hebben zij Zijn broeders behandeld?" De schapen beërven het koninkrijk, dat hen bereid is van de grondlegging van de wereld af (vs.34).

Van invloed op ons gehele leven

Nu wil ik terugkomen op het punt waar ik al meer over gezegd heb: *de komst van de Heere heeft invloed op het hele leven van de christen*, het is daar onlosmakelijk mee verbonden. "Christus is eenmaal in de voleinding van de eeuwen geopenbaard om de zonden af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf...Zo zal Christus de tweede keer zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten" (Hebr. 9:26,28). Onze heiliging, ons dienen van de Heere, de bekering van een zondaar, ons sterven, dit alles heeft te maken met de komst van de Heere. Wij moeten waakzaam zijn en op Hem wachten. Ik zou nog meer teksten kunnen aanhalen, maar ik heb genoeg aangehaald om aan te tonen dat de

komst van de Heere verbonden is met alle aspecten van ons leven als christen. Als wij Hem zullen zien zoals Hij is, zullen wij Hem volmaakt gelijk zijn. En nu vraag ik u: "Verwacht u de Zoon van God uit de hemelen"?

Wacht ik op Hem?

Onze hoop is gegrond op het volbrachte werk van Christus, dat ons in staat stelt om Hem te verwachten. Wel moet ik mezelf de vraag stellen of ik Hem werkelijk verwacht. Wacht ik op de Zoon van God die komt uit de hemel? Ik weet niet wanneer Hij zal komen. Gelukkig de slaaf, die zijn Heere, als Hij komt zo zal vinden. Ik vraag niet of u de leer over de komst van de Heere begrijpt. Het doel van de bekering is op Hem te wachten. De maagden werden wakker toen ze het geroep hoorden: "Zie, de bruidegom"! Zou u graag willen dat de Heere vandaag nog komt? Petrus verklaart ons waarom de Heere nog niet gekomen is. "Hij is lankmoedig, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat" (2 Petr. 3:9). Sommigen denken dat het evangelie niet meer gepredikt hoeft te worden, terwijl wij op de Heere wachten. Stopte Noach met zijn prediking toen hij van God gehoord had dat de zondvloed zou komen? Het moet voor ons juist een stimulans zijn om het evangelie te prediken. De Heere wil immers niet dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. Moge de Heere geven dat wij allen gereed zijn als Hij komt en dat wij op Hem wachten.

J.N. Darby